

„HATÁRTALANUL! TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS HETEDIKESeknek”
„SZÉKELYFÖLDI TUDÓSAINK A BOLYAIK NYOMÁN”
HAT-KP-1-2023/1-001439 AZONOSÍTÓSZÁMÚ PROJEKT
BESZÁMOLÓ

2024. május 6-án, az ásványrári Somogyi József Általános Iskolában találkoztunk először. A fenti nap délutánján a lipóti diákok átkerékpároztak a Lipóttól 6 km-es távolságra lévő faluba, ahol az ásványrári hetedikesek -csakúgy, mint a lipótiak- nagyon várták már a találkozást. Közel laknak ugyanis egymáshoz, néhány kivételtől eltekintve mégsem ismerik egymást.

Az előkészítő foglalkozás két ásványrári diák prezentációjával kezdődött, melyekből megismertük Erdély etnikai összetételét, történelmét, természeti értékeit, a kint élő magyarság kisebbségi sorsát, múltját és jelenét.

Az előadások után csoportokat alakítottunk ki a tanulókból, és játékos, interaktív feladatok segítségével majdani utazásunk fontosabb, nevezetesebb helyszíneit: földrajzi helyeket, településeket kellett megtalálni, valamit elhelyezni a térképen. (A csapatok a nevüket Erdély egy-egy folyójáról kapták.

A gondolkodást némi éneklés követte, a zeneterembe mentünk, ahol az előre megbeszélte dalokat próbáltuk közösen elénekelni, zongorakísérettel. (Ezeket kirándulásunk különböző állomásain előadtuk.)

A végére egy kis kreatív feladat maradt, a csapatok utazásunk állomásairól készítettek plakátokat, amelyeket aztán az utazás során, az adott helyszínen (néha később) mutattak be társaiknak.

Becsomagoltuk a Szent József Gyermekotthon lakóinak készített ajándékokat is. Jó szívvel, kicsit türelmetlenül várva az újbóli találkozást, utazásunk első napját indultunk vissza Lipótra.

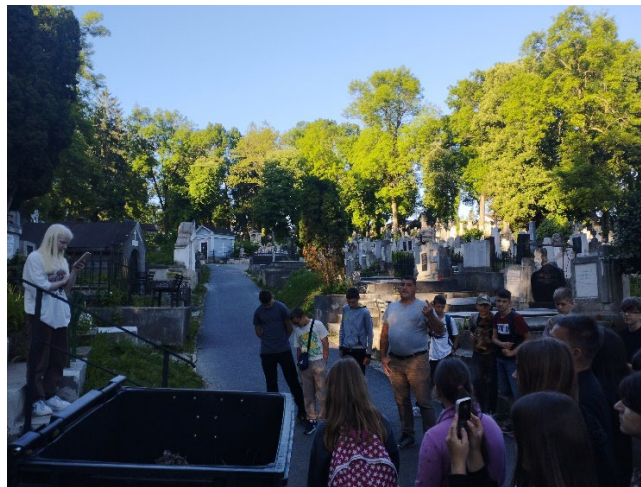
Egyre türelmetlenebbül vártuk 2024. május 14-ét. A kirándulás első napján a hajnali órákban Lipótról, a Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Bencés Általános Iskola elől indultunk, hogy Nagyvárad felé tartva felvegyük az ásványrárói Somogyi József Általános Iskola hetedikeseit, valamint az őket kísérő két pedagógust.

Bihar megye központja, a régió legnagyobb városa, a Sebes-Körös partján fekvő Nagyvárad volt az első megállónk. Itt a városközpontban a római katolikus székesegyházat látogattuk meg, majd a belvárosban sétálva a Fekete Sas Szállodát is megcsodáltuk.

Utunkat ezután a település középkorban épült jelentős erődjének irányába vettük, ahol szembesültünk a középkori püspökvár maradványain felépült és manapság folyamatosan megújuló épületegyüttessel. Látogatásunk alkalmával is nagyszabású felújítási munkák zajlottak a vár területén lévő katolikus templom épületénél.

Utunkat folytatva, Király-hágón, a történelmi Erdély határán iktattunk be egy fotószünetet; innen Kolozsvárra tartottunk. Bolyai János szülővárosában a következő látnivalókat tekintettük meg: Szent Mihály-templom, Mátyás király szobra és szülőháza. A Házsongárdi temetőben megkoszorúztuk Wass Albert sírját, majd kicsit múltat idéztünk az idegenvezetőnk és a kísérőtanárok beszámolóí alapján. Végül az egykoron apáról és fiúról, Bolyai Farkasról és Jánosról elnevezett Babes-Bolyai Tudományegyetemet fedeztük fel a nagyváradi sétánk utolsó állomásaként.

Másnap, kirándulásunk második napjának délelőttjén a Tordai-hasadékban tettünk egy gyalogos túrát. Annak ellenére, hogy a szurdok a XIX. század folyamán is járhatatlan volt, mi egészen könnyedén jártuk be a kitűzött útvonalat, rengeteg természeti csodát látva. Idegenvezetőnk elmondásából megismertük a hasadék Szent László lovagkirályhoz kapcsolódó eredetmondáját. Buszra szállva Marosvásárhely felé vettük az irányt, ahol a városnéző sétánkon elsőként a Kultúrpalotát csodáltuk meg kívülről: homlokzatán Bolyai Farkas és János arcképével. Kirándulásunk egyik legizgalmasabb és legtanulságosabb látogatását a városban található Teleki Tékában tettük. Hihetetlenül régi könyveket, kéziratokat őriznek itt és nagyon informatív a múzeum állandó kiállítása a két Bolyai életéről, valamint felfedezéseiről. Bár a Téka térítésmentesen látogatható (idegenvezetőnk "súgott" picit, miszerint adományokból tartja fenn magát és végzi felbecsülhetetlen értékteremtő és értékmegőrző tevékenységét), mi 200 Leit hagytuk ott adományként munkájuk további folytatására, a látogatás ellenértékeként, köszönetünk jeléül. A két Bolyai szobrához sétáltunk még el, mielőtt elfoglaltuk volna a második esti szálláshelyünket.

Kirándulásunk harmadik napja a legígéretesebb programot tartogatta nekünk, a parajdi sóbánya látogatását. Sajnálatos módon -ezt az előző nap délutánján tudtuk meg idegenvezetőnkől- a bányát átmenetileg lezárták. A programok sorát így Bözödújfalun kezdtük. A falu a romániai falurombolás jelképévé vált, 1988-ban árasztották el vízzel. Megérintett bennünket a megannyi -az egykoron itt álló házakat jelképező- kopjafa látványa. Utunkat Szováta felé vettük, ahol első megállónk a Szent József Gyermekotthon volt. Látogatásunk idején ugyan az otthon lakói iskolában voltak, az otthon vezetőjének nagyon vendégszerető fogadtatásban részesültünk. Elmondásából megismertük az otthon működését, az itteni lakók nem egyszerű -a miénkkel össze sem hasonlítható- életét. Kis műsorunkat már a lakók is megcsodálhatták, melynek végeztével átadhattuk ajándékainkat. Hagyományainkhoz híven egy kis műsorral szeretnénk volna kedveskedni a szováta Szent József Gyermekotthon lakóinak, ez most is nagyszerűen sikerült. Többüknek -és többünknek- csalt szemébe könnyet Márai Sándor verse, valamint a közösen előadott Nélküled című dal. Hihetetlenül jó érzés volt megtapasztalni az ajándékok átadásakor, hogy egy-egy apróságnak is mennyire tudnak örülni, mennyire tudják értékelni azt a külhoni magyar gyerekek. Egy focimeccsel zártuk az otthon látogatását, szívesen maradtunk még volna. Az otthon műfüves focipályáján egy Ásványráró-Lipót mérkőzést játszottunk le, mielőtt továbbindultunk volna következő állomásunkhoz: a Medve-tóhoz. Körbesétálva gyönyörködtünk Európa egyetlen heliotermikus tavában. Utunkat Korond felé folytattuk, ahol elsőként -az egyik utolsó- taptlász mester, Fábrián Zoltán vendégszeretetét élveztük. Nagy figyelemmel hallgattuk, amint mesterségének legapróbb fogásaiba avat be bennünket. Teljesen elvarázsolt bennünket.

Korondon, a székely kerámiák élő múzeumfalujában helyi mesterek fazekas munkáiból vásárolhattunk, valamint egy házi sófeldolgozó üzemet is meglátogattunk, ahol ugyancsak adódott vásárlási lehetőség. Estére élményekkel telve érkeztünk vissza balavásári szálláshelyünkre.

Utazásunk negyedik napja az Unesco világörökség listáján is szereplő Segesváron kezdődött. A városközpontban tett sétán látnivalók egész sora akadt az utunkba: Kolostor- és Vártemplom, Óratorony, Fedett lépcső, Drakula szülőháza. Bár előre nem terveztük, még egy unitárius templomba is betértünk itteni sétánk alkalmával. Mielőtt Magyarország felé vettük volna az irányt, Fehéregyháza felé kanyarodtunk, ahol feltételezhetően utoljára látták Petőfi Sándort. Az itteni emlékhelyen állított Petőfi szobor tövében néhány csoportunk bemutatta az otthoni

előkészítő foglalkozás alkalmával elkészült plakátját, mielőtt megkoszorúztuk Petőfi szobrát. Dél körül indultunk el Lipótra.

2024. június 3-án, Lipóton a Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Bencés Általános Iskolában tartottuk a tanulmányi kirándulás zárófoglalkozását. A pályázat záró rendezvényére az ásványi hetedikesek is kerékpárral érkeztek Lipótra. Egészen más volt most találkozni, mint az első alkalommal, hiszen a közös utazás során barátságok köttettek, örömmel üdvözöltük egymást. Az értékelő órán kooperatív technikákkal felelevenítettük a tanulmányi kirándulás főbb emlékhelyeit, a kulturális és természeti látnivalókat. (Képkirakó, keresztrejtvény, totó.) A tanulók egymásnak rovásírással írtak üzenetet. Fontos cél volt, hogy kialakuljon bennük a

segíteni akarás, a cselekedni vágyás a külföldön élő magyar nemzetiségű gyermekek irányába; illetve hogy kapcsolatok épüljenek ki a meglátogatott gyermekotthon lakóival. A lipóti tanulók szülei házi készítésű finomságokkal lepték meg a házigazda, valamint a vendég gyerekeket. Búcsúzóul még elénekeltük a közösen tanult dalokat, amelyek kicsit visszaidézték nekünk a közös élményeket, az együtt töltött négy napot.

Köszönjük szépen a támogatást!
Csodás élményekkel, számos barátsággal lettünk gazdagabbak!